

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I-só emelet,

hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adnak vissza.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,

hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanulóknak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1 50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:

Vasárnap és esütőrtökön.

Lajos napja.

Nem is Lajos napja ez már, hanem Kossuth Lajos napja. Augusztus 25-én nem Lajosokat ünnepel a nemzet, hanem egy Lajost, Kossuth Lajost.

E név tisztelete nem bálványozás, nem egy alaknak ok nélküli kiemelése a többi fölül. De e névben tiszteli a nemzet a jövő teljes dícsőségének minden reményét.

Lehetnek a nemzetben megalkuvók a helyzettel, lehetnek, akik jobbnak tartják a tűrhetőt a legjobbnál, de nincs a hon határain belül egy ember, aki lelke legmélyében ne volna meggyőződve arról, hogy a haza teljes boldogságának kivívásához az egyetlen és egyedüli mód: az ország függetlensége azon az alapon a melyen Kossuth azt kívívni akarta.

S aki azt állítja, hogy a nemzet nem így gondolkodik, az nem mond igazat, vagy ha nem, annak az érdekkörnek hálójában vergődik, mely úgy lehet meggyőződésből, de inkább kényelemből a mai szomorú helyzet fontartásán munkálkodik.

De hogy ez nem maradhat így, annak legelőkelőbb bizonyítója az a rajongó tisztelet, mely folyton fokozódó lelkesedéssel és a lelkesedésnek ezer nyilvánulatával veszi körül Kossuth Lajosnak nagy nevét és alakját.

Valóban a nemzet érzi, tudja, hogy a helyzetnek változnia kell, még pedig a közel jövőben.

Azt is tudja minden magyar ember, hogy e változás Kossuth Lajos Magyarországot fogja megteremtteni, a teljesen önálló és független hazát, melynek egyetlen kapusa Ausztriához a personalis unio, a közös uralkodó.

Ezeket az eszméket ünnepli a nemzet Kossuth Lajos napján. S az idén lesz 40 éve az 1849-iki eseményeknek, az idén múlt 40 éve, hogy Kossuth utóljára látta e hazát s az idén lép életbe a honosítási törvény

is, mely Kossuth Lajost az eddigi önkéntes száműzöttet törvényes száműzötté teszi.

Háromszoros ok arra, hogy százszorososan érezzük a tisztelet Kossuth iránt.

Negyven évi önkéntes száműzetés keserősége jaddult föl nemrég a galambösz hazafi ékesen szóló ajakán s minden hangja a nemzet szívének hurjait megrezgett. Eddig hontalan volt törhetlen magasztos elveinél fogva, ezután hontalan lesz, mert kitagadták, mert kitaszították őt a nemzetből, őt akinek ez a nemzet ezer éves alkotmányának és teljes polgári szabadságának visszanyerését köszönheti.

Nem, ez lehetetlen!

Csak szomorú képzelődés ez, mert a nemzet épp ellenkezőleg érzi. Kossuth a miénk és ez az ország is, tehát Kossuth a nemzeté és a magyar nemzet a Kossuth nemzeté is.

Tiltakozzék minden magyar hazafi egy olyan cselekvés ellen, mely Kossuthot hontalanná akarja tenni. A honosítási törvény 32. §-a Kossuthot hontalanná tette. Kossuthnak ünneplése legyen a tiltakozás és a tiltakozásban egyesüljön az egész nemzet.

Az ősz hazafi sajtó koblére enyhítő ir minden nyilvánulás a rokonszenvnek s ezt a vizsgálatnál küldjük el neki szomorú magányába a turini remetelakba.

Üdv Kossuthnak!

POLITIKAI HIREK.

*. A zóna-tarifa pénzügyi eredménye. A magyar-államvasutak összes üzemeltetéseinek területén folyó augusztus hó 1-től 10-ig, mint értesülünk, a beérkezett adatok szerint 307.729 személy utazott, vagyis 189.000-rel több, mint a múlt évi augusztus hava 10 első napján, a mi pénzben kifejezve, körülbelül 190.000 forintnyi bevételi többletet jelent. A zónarendszer tíz első napjának pénzügyi eredményei kedvezők s remélni lehet és úgy a kincstár, mint a nagy közönség s az egész társadalom érdekében kívánni kell, hogy zóna, egyes hullámzásoktól eltekintve, a végeredményben is pénzügyileg igazolva legyen. Hogy más irányú hatásai és eredményeiben igazolva lesz, az alig szenved kétséget.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Turin-párisi kirándulás.

XII.

Negyven év óta hallgattott ez a bűvös-bájós hang . . . Kossuth azt mondá, — hogy már nem tud beszédet tartani, csak a közönséges társalgás hangján fogja elmondani 40 évek futó történetét . . .

S beszélt, — itt-ott józú humorral, majd sarcasmussal, olykor ifjúi hévvel, — s néha egy matematikus szigorúságával.

S beszélt másfél óráig könnyedén, előadatlanul.

Ha parlamentáris életünkben egy Apponyi másfél órán át beszél: — igazi szónoki babérokot arat; — a közvélemény nem egyedül beszédének fölséges tartalmán lelkesül, de csodálja egyuttal szónoki képességének abbeli erejét, hogy másfél órán át egyforma verve-vel, egyformán bilincselve le hallgatóit tud szónokolni.

Ilyenkor aztán a csodálatteljes rejtélyt megmagyarázzuk a férfias erő, duzzadó egészség — s a tárgy alkalmas voltából.

De miként magyarázzuk meg magunknak egy 87 éves aggyastán abbeli képességét, — hogy negyven évi hallgatás után, — époly tüzzel, époly üdéséggel s oly hosszan képes eszméit szebbnél szebb ruhába öltöztetve — egy nagy közönség elé terjeszteni, mint tette 40 év előtt, s mint teszik azt az élet teljében levő erős férfiak?

Egyetlen egyszer ragadta kezébe az előtte levő vizes serleget, hogy egy eszeppet hörpintsen föl belőle, megnedvesíteni ajkait.

Valóban csodával volt ez határos . . .

A terem, melyben 850 ember érkezett, néhány száz ember a karzaton helyezkedett el, — melyben a hőség mind magasabokra hágott, s mindannyian homlokáról csurgott a veríték, — Kossuth egyformán csengő hangon, az ellankadást

legesekeylebb jele nélkül, egy helyben állva, — itt-ott hajolva gyengéden jobbra-balra, a mint szónoki hevében vele született könnyedségével a kimondott szó nyomatkosságát érezteté önkénytelenül, — beszélt s uralkodott hallgatósága fölött, mely pedig aligha volt szokva ily lelket fárasztó magvas beszédek figyelemmel és odaadással való végig hallgatásához.

A lelkesedés, — melyet Kossuth szavai előidéztek, — az elmondottak után, bővebb megismerést nem igényel. — A ki lelkesült már valaha a szónoki művészet ihletteljes varázshatása alatt, — az elképzelheti, milyen volt a lelkesedés a 850 ember kebelében.

Hasonlított az valamely mamorhoz, melyben az öntudat vitte a vezérszerepet, míg a bor mamora alatt az öntudat aludni szokott. Öntudatos mamor volt ez, mely azért nem kevésbé tett mindannyiunkat gyermekekékké.

Ujongtunk, — éljen-rivalgásokkal töltöttük be a termet, — daloltunk hazafias dalokat, s ha valaki valamely eszevezett indítvánnyal elő volna elő, melynek kivihetősége elé elemi akadály nem görödnék, mi egyaránt készek lettünk volna Kossuthért, a magyar hazáért keresztülvinni azt.

Kossuth beszéde után érkezett meg Turin város polgármestere, a hogy a polgárság nevében üdvözölje a magyarokat, mint a város vendégeit.

Konstaltáljuk, hogy bármily kellemesen érintette füleinket a polgármester megisztelő szónoklata, bármennyire lekötelőző is volt a polgárság nevében tett baráti nyilatkozata, — a lelkesedés már magasabokra nem hágthatott; legelőkelőbb ott talált utat a hálás viszonzásra, a hol egy öletszerű fölkiáltás, »éljenek a turini szép hölgyek!« a karzaton levő elegans hölgyközönségre vonta a közfigyelmet.

Legott általános lön a hölgyek éltetése . . .

A karzatról egész hullámdagalya emelkedett a fehér kendőnek, melyek leköszöngettek az éljenző fiataliságnak, — elismerésül udvarias figyelemért.

Mi történt azután, — nem örökítheti meg a krónikás.

Ezer apró epizódia egy ily lakomának, melyről egyenként fognak évek múltával írónk regélni.

*. Az 1889. évi állami költségvetés. A minisztertanács a jövő évi állami költségvetést már megállapította. Félhivatalos uton kijelentik, hogy a pénzügyminiszter a harmadik ülészek összejövetel után azonnal a képviselőház elé fogja terjeszteni a költségvetést.

Időleges sajtókiállítás (sajtóvásár)

1889. október havában.

1. A budapesti kereskedelmi muzeum a városligeti nagy iparcsarnoknak időleges kiállítások számára fenntartott részében sajtókiállítást (sajtóvásárt) rendez, mely folyó évi október hó 1-én megnyitattik és október 31-én bezáratik.

2. A kiállítás célja:

a fogyasztó közönséget, valamint a kereskedőket a hazánkban termelt sajtótermékek megismertetni, azok kelendőségét előmozdítani és azoknak új piacokat szerezni.

3. A kiállítás tárgyai:

A) a sajtó előállítására szolgáló gépek és eszközök (sajtókezelők, túrógyűrű-gépek, sajtópresek, kisebb segéd-eszközök stb.).

B) Tehénsajtók:

1. ementháli,
2. félementháli,
3. groji,
4. főgalsajt,
5. limpurgi,
6. romadour,
7. eidami,
8. lágy esemesegsajt,
9. Hungaria,
10. Excelesior,
11. tejszinsajt,
12. Imperial,
13. munkás-sajt,

C) Sajt- és túrófélék juhtejből:

14. friss juhtúró,
15. tömlőtúró,
16. haskavál,
17. karikasajtók tiszta juhtejből.

A particularis tosztok özöne, melyet elnyelt a tomeg zadjongasa. Kerekes Samuel brassói versgépének szelid pergése, — a monstreczenének elementáris kitérőse, s versengése amaz égi habortyalun, mely ez alatt odakin keltkezett . . . Járó-kellő nép, melynek hol itt — hol ott akadót dolga. Eszrevetlen kezek által nyujtott meghívó Kossuthoz, univarsalis bemutatkozásra, — azután kitolngas a hölgyek által vett névjegytartó dobozhoz, a melybe mindenki egy névjegyet helyezhetett be; (sokan visszáctek e jó alkalommal a két, sőt három névjegyet is tettek belé.)

Nem sokára azután kiderült az ég, — vidám napsugár csalogatta ki a közönséget az óriási teremből a verandára . . .

Kossuth Lajos, fia Ferencz, a polgármester — Ruttkayné s Helyi társaságában távozni készült. — De már ekkor az ifjuság lelkesedése a végső határfalakak rombolta le, a melyen túl a lelkesedés, mint zabolazatlan paripa rug-kapalózik. — Ez a paripaesztón ragadta el az ifjusagot, — s kifogva Kossuth fogata elől a lovakat, maga huzta a kocsi — éktelen rivalgás között.

Ez a fékevesztett lelkesedés sokszor igen jól illik idehaza valamely hasonló ünnepeletés alkalmából, — de Turinban, a hol vendégek voltunk, sem Kossuthnak, sem a rendezőségnek, — de talán a turini rendőségnek se tetszett volna, ha a közkerből Turin népes utcái közé rohan. Ez azonban nem történt. A szbeslen rohanó fogat, melynek tüzes vérü lovait ezutal 10—12 tullekesült fiatal ember helyettesítte, egyszerre csak visszafordult utjából s visszahozta az öreg ur-at közénk, kik akkor a rendezőség azon csabos ígéreteré, hogy ha csendesen viselkedünk s illendően nekiállunk, — lefnyékpéztetünk, — sorakozni kezdünk, és mire Kossuth sajtóvásáros kéjutazását megelégelve, kiszállt fogatából, — már kellő rendben állottunk a fényképezés előtt; még csak Kossuthot kellett fölkerüni, hogy álljon közibénk, a mi hamarosan megtörtént, — s a photographus hozzálatott munkájához.

Láttunk művének sikerét idehaza, melyet Dolnay Gyula, — a ki bizonyára lemondott már az irás kevésbé jövedelmező mesterségéről s aligha nem iparengedélyt szerzett különféle be nem

